me: ad annuntiandum manſuetis miſit me, vt mederer contritis corde, & prædicarem captiuis indulgentiam, & clauſis apertionem.

Vt prædicarem annum placabilem Domino, & diem vltionis Deo noſtro: vt conſolarer omnes lugentes.

Vt ponerem lugentibus Sion, & darem eis coronam pro ſpi- pro cinere, oleum gaudij pro luctu, pallium laudis pro ſpiritu mœroris: & vocabuntur in ea fortes iuſtitiæ, plantatio Domini ad glorificandum.

Vos autem ſacerdotes Domini vocabimini, miniſtri Dei noſtri, dicetur vobis, Fortitudinem Gentium comedetis, & in gloria eorum ſuperbietis.

Omnes qui viderint eos, cognoſcent illos; quia iſti ſunt ſemen, cui benedixit Dominus.

Gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo: quia induit me veſtimentis ſalutis; & indumento iuſtitiæ circumdedit me, quaſi ſponſum decoratum corona, & quaſi ſponſam ornatam monilibus ſuis.

Cap. 62. *Propter Sion non tacebo, & propter Ieruſalem non quieſcam, donec egrediatur vt ſpendor iuſtus eius, & ſaluator eius vt lampas accendatur.*

Et eris corona gloriæ in manu Domini, & diadema regni in manu Dei tui.

Non vocaberis vltrà Derelicta: & terra tua non vocabitur ampliùs Deſolata; ſed vocaberis, Voluntas mea in ea; & terra tua, Inhabitata: quia complacuit Domino in te, & terra tua inhabitabitur.

Super muros tuos Ieruſalem conſtitui cuſtodes: tota die & tota nocte in perpetuum non tacebunt: qui reminiſcimini Domini, ne taceatis.

Et vocabunt eos populus ſanctus, redempti à Domino.

Cap. 63. *Quis eſt iſte qui venit de Edom, tinctis veſtibus de Boſra? iſte formoſus in ſtola ſua, gradiens in multitudine fortitudinis ſuæ. Ego qui loquor iuſtitiam, & propugnator ſum ad ſaluandum.*

Quare ergo rubrum eſt indumentum tuum, & veſtimenta tua ſicut calcantium in torculari?

Torcular calcaui ſolus, & de Gentibus non eſt vir mecum: calcaui eos in furore meo, & conculcaui eos in ira mea: & aſperſus eſt ſanguis eorum ſuper veſtimenta mea, & omnia indumenta mea inquinaui.

Dies enim vltionis in corde meo, annus retributionis meæ venit.

Attende de cælo, & vide de habitaculo ſancto tuo: vbi eſt zelus tuus, & fortitudo tua, & multitudo viſcerum tuorum, & miſerationũ tuarum? ſuper me continuerunt ſe.

Tu enim pater noſter, & Abraham neſciuit nos, & Iſrael ignorauit nos: tu Domine pater noſter, redemptor noſter, à ſæculo nomen tuum.

Cap. 64. *Vtinam dirumperes cælos, & deſcenderes: à facie tua montes defluerent.*

A ſæculo non audierunt, neque auribus perceperunt: oculus non vidit Deus abſque te, quæ præparaſti exſpectantibus te.

Et facti ſumus vt immundus omnes, nos & quaſi pannus menſtruatæ vniuerſæ iuſtitię noſtrę, & cecidimus quaſi folium vniuerſi, & iniquitates noſtræ quaſi ventus abſtulerunt nos.

Et nunc Domine pater noſter es tu; nos verò lutum: & fictor noſter tu; & opera manuum tuarum omnes nos.

Domus ſanctificationis noſtræ & gloriæ noſtræ, vbi laudauerunt te patres noſtri, facta eſt in exuſtionem ignis, & omnia deſiderabilia noſtra verſa ſunt in ruinas.

Nunquid ſuper his continebis te Domine, tacebis, & affliges nos vehementer?

Quæſierunt me qui antè non interrogabant, inuene-
runt qui non quæſierunt me. Dixi: Ecce ego, ecce ego, ad Cap. 65.
gentem quæ non inuocabat nomen meum.

Hæc dicit Dominus, quomodo ſi inueniatur granum in botro, & dicatur, Ne diſſipes illud, quoniam benedictio eſt: ſic faciam propter ſeruos meos: & hereditabunt eam electi mei, & ſerui mei habitabunt ibi.

Et vos qui dereliquiſtis Dominum, qui obliti eſtis montem ſanctum meum, qui ponitis Fortunæ menſam, & libatis ſuper eam.

Numerabo vos in gladio, & omnes in cæde corruetis: pro eo quòd vocaui, & non reſpondiſtis: locutus ſum, & non audiſtis: & faciebatis malum in oculis meis; & quæ nolui elegiſtis.

Ecce enim cælos nouos ego creo, & terram nouam: & non erunt in memoria priora, & non aſcendent ſuper cor.

Non erit ibi ampliùs infans dierum, & ſenex qui non impleat dies ſuos: quoniam puer centum annorum morietur & peccator centum annorum maledictus erit.

Hæc dicit Dominus, Cælum ſedes mea, terra autem Cap. 66.
ſcabellum pedum meorum: quæ eſt iſta domus quam ædificabitis mihi, & quis eſt iſte locus quietis meæ?

Vox populi de ciuitate, vox de templo, vox Domini reddentis retributionem inimicis ſuis.

Antequam parturiret, peperit, antequam veniret partus eius, peperit maſculum.

Nunquid ego qui alios parere facio, ipſe non pariam? dicit Dominus, ſi ergo qui generationem cæteris tribuo, ſterilis ero? ait Dominus tuus.

Lætamini cum Ieruſalem, & exaltate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete cum ea gaudio vniuerſi, qui lugetis ſuper eam.

Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego declinabo ſuper eam quaſi fluuium pacis, & quaſi torrentem inundantem gloriam Gentium, quam ſugetis: ad vbera portabimini, & ſuper genua blandientur vobis.

Quomodo ſicut mater blandiatur, ita & ego conſolabor vos, & in Ieruſalem conſolabimini.

Quia ecce Dominus in igne veniet, & quaſi turbo quadrigæ eius; reddere in indignatione furorem ſuum, & increpationem ſuam in flamma ignis.

Et ponam in eis ſignum, & mittam ex eis qui ſaluati fuerint ad gentes, & adducam omnes fratres veſtros donum Domino in equis, & in quadrigis.

Et erit menſis ex menſe, & ſabbatum ex ſabbato: veniet omnis caro, vt adoret coram facie mea, dicit Dominus.

Et egredientur, & videbunt cadauera virorum, qui præuaricati ſunt in me; vermis eorum non morietur, & ignis eorum non extinguetur: & erunt vſque ad ſatietatem viſionis omni carni.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui ſancto: ſicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Amen.

FINIS.

COMMENTARIA IN IEREMIAM PROPHETAM, THRENOS, ET BARVCH:

Auctore
R. P. CORNELIO CORNELII A LAPIDE
Societ. IESV, olim Sacrarum Litterarum in Collegio Romano Profeſſore.

ANTVERPIÆ
Apud IACOBVM MEVRSIVM.
ANNO M. DC. LXXV.
Cum Gratia & Priuilegio.